

Beretning til Vor Frue Friskoles generalforsamling 28/4 2021

Dette er den første beretning fra mig til jer. Og det er bare den seneste af en næsten uendelig lang række af første gange, vi har været igennem sammen i det seneste år.

Den første skoledag. Den første arbejdsdag. Den første fællessang. Det første forældremøde.

I beretningen er det meningen at jeg kort skal ridse op, hvad der er sket i det forløbne år. Det er en næsten umulig opgave, for sjældent har jeg haft et mere intenst år, tæt pakket med oplevelser, nye mennesker og beslutninger i en lind strøm.

Det begyndte med drømmen om en skole. For et år siden bestod skolen af luft og mange tanker og ønsker. Nogle ønsker var mere udtalte end andre, nogle mere præcise end andre.

Den forældregruppe, der i dag udgør bestyrelsen, søgte en "daglig leder", og valget faldt på mig. Det vil jeg gerne takke dem meget for. Det er ingen hemmelighed, at det for mig virkelig var en drøm, der gik i opfyldelse: At give ideerne om en skole kød og blod - og mursten.

I dag er tiden kommet til at gøre status:

Er der en skole?

Ja! der er skole med både kød, blod og mursten

For at begynde med murstenene, er vi jo bosat her på Lynggården, hvor vi bor til leje hos Helge og Nanna. Vi har indtil nu kunnet være i en af længerne, og vi har flittigt brugt af udearealerne – junglen er jo nærmest blevet vores varemærke, og det er ingen overdrivelse, at den har skiftet markant udseende i løbet af året, der ikke helt er gået endnu. Det er i den grad en gave at have så tålmodige og rummelige udlejere som Helge og Nanna, der fra første dag har vist storsind og samarbejdsvilje.

Er der kød på skolen? Det må man sige. Vi har 22 indskrevne børn – de 4 er her først på mandag – og 4 faste voksne, der alle har deres hverdag sammen her. Vi har alle jer forældre, der i større eller mindre grad har jeres gang på matriklen og som sørger for at der bliver vasket og gjort rent og malet.

Er der hjerteblod? Hvis der ikke er hjerteblod, er det en ringe skole, efter min mening. Det er selvfølgelig svært her i jantelovens land at tale om sit eget hjerteblod. Men jeg vil sige, at jeg er vildt imponeret over, hvor langt vi er nået på den relativt korte tid, vi har haft sammen indtil nu. Vi kan konstatere, at nogle af de drømme, vi talte om før sommerferien faktisk har taget fysisk form: Vi ser børn, der går i gang og klør på. Vi kan glæde os over de store og små sejre hos hinanden. Vi har skabt en skolekultur, der er tydelig for dem, der kommer og er "nye". Jeg er især glad for at være omgivet af virkelig dygtige og kompetente medarbejdere, der i den grad ofrer hjerteblod og virkelig VIL noget med børnene.

Så vi har kød, blod og mursten og hvad ellers?

Så er der alt det, man ikke kan se, men som vi ikke kan leve uden: At starte en ny skole op betyder også at skulle oprette sig på et utal af portaler, opbygge en hel administration af indberetninger, løn, tilskud, bogholderi, mailprogrammer, it-systemer, bilag til revisionen osv. osv.

Det er usynligt arbejde for de fleste, men for mig har de administrative arbejdsopgaver indimellem skygget en del for de pædagogiske og undervisningsmæssige visioner. Jeg har virkelig haft mange "første gange" hvad det angår. Hvis jeg i perioder har virket lidt fjern, har I nu fået årsagen. Jeg er ikke sur, jeg er bare i gang med et regneark, der ikke altid vil det, jeg vil.

Det er nu lykkedes mig at tale i flere minutter uden at nævne corona, men der er ingen vej udenom. Jeg vil skynde mig at konstatere, at vi som skole har været utroligt heldige. Vi har haft én skoledag, hvor jeg måtte lukke i al hast, da vi fik en sygemelding om morgenen, der heldigvis viste sig at være falsk alarm. Derudover havde vi "kun" 1½ måneds nødundervisning efter jul, og vores enkelte elev i 6. kl. har allerede været i skole længe af "pædagogiske årsager". Det er godt nok syret at lave netbaseret nødundervisning på en skole med så få skærme som vores. Elisabeth og Muska tog udfordringen i strakt arm, og vi kom igennem med et minimum af udfald, godt støttet af jer forældre og vores mulighed for at have børnene på skolen parvis. Det var rigtig flot arbejdet, tak for det!

Vores hverdag er ikke i udpræget grad påvirket af restriktionerne, men på et punkt, har vi alligevel været hårdere ramt af de fleste.

Opbygningen af vores skolefællesskab har haft meget trange kår, fordi vi ikke har kunnet samles og lære hinanden at kende. Det er ikke særligt spændende at have arbejdsdag på skolen, hvis man bare skal hen og gøre rent alene. Vi har valgt at aflyse forældremøder og børnerunder, da netmediet virkelig ikke er egnet til at kommunikere med nye mennesker om det, der rører os. Fordi vi er så nye, har vi ikke noget "plejer" vi kan falde tilbage på. Heldigvis kan vi ses på skolelørdagen i juni – det bliver godt!

Vores første år er næsten gået, og vi kan se tilbage på et forløb med bump på vejen. Nogle af dem, vi var i starten, er her ikke mere, og der er kommet nye til. Det er der ikke noget farligt eller mærkeligt i. Dem, der ikke er her mere, har vi også lært af, ligesom vi hele tiden lærer af hinanden og danner os erfaringer om, hvordan vi kan og vil. Lige meget hvor meget vi end ville ønske, at det var sådan, er ingen skole god for alle børn, heller ikke vores.

I skrivende stund er vi i gang med at planlægge det kommende år. Vi har stadig de samme visioner og drømme som for et år siden. Forskellen er, at vi nu kan se børnene for os. Vores overblik er blevet bedre, og vi har lært hinanden at kende.

Kort sagt: vi konsoliderer os.

Har vi udfordringer?

Ja, som I kan høre på revisoren og læse ud af vores regnskab og budget, er økonomien en udfordring. Det er forventeligt. I det daglige har det uundgåeligt konsekvenser.

Som I kan se i regnskabet, er den dyreste post lønninger. Og der er en nedre grænse for, hvor få, man kan være, for at få skolen til at køre rundt. Vi har kun ansat det absolut nødvendige. Vi er få voksne. Det giver nogle udfordringer.

- Det betyder, at vi er sårbare overfor sygdom og andet fravær. Vi har været virkelig heldige i år at hverken jeg eller de andre ansatte har lagt sig mere end at vi kunne håndtere det forsvarligt. At vi er få betyder også, at det ikke er sådan ligetil at skaffe vikarer, for vi har ikke arbejde nok til at vi er attraktive for løsarbejdere.

- En anden konsekvens af at vi er få er selvfølgelig at vi får en udfordring med at undervise kvalificeret i de fag, der hører til i de ældste klasser. Jeg planlægger fx at undervise i tysk til næste år, og det går nok lige. Det går ikke længere end til det første år. Det samme gælder fysik, som man får i 8. kl.
- Min arbejdstid er uholdbar i det lange løb. Jeg underviser fuld tid og har samtidig noget der ligner fuld ledelsestid

Løsningen på denne udfordring er helt klar: vi skal være flere elever. Som I også kan se af regnskabet, er vores hovedindtægtskilde statstilskuddet, og det er tæt knyttet til elevtallet. I runde tal går der ca. 14 elever på en fuldtidslærer, så kan I selv lave hovedregningen.

Mit eget bud på en bæredygtig skolestørrelse ligger på ca 150-200 elever. Ikke næste år eller næste år igen, men på den lange bane.

Tilbage til nutiden:

Kort om det kommende år:

Elevtal: Vi har en bunden opgave, der ligger i at vi skal være 24 børn d. 5. september. Vores tilskud er betinget af det antal. Vi er som sagt nu 22 børn, så vi mangler 2. Hvis vi kan pejle efter interessen for skolen, bliver det ikke svært at få et par børn til. Næste år igen – i august 2022 - er kravet, at vi skal være 32 elever. Jo før vi kan blive det, jo bedre.

Vi oplever en stor interesse for skolen, og vi har gode ambassadører i jer forældre. Den form for reklame kan man ikke købe for penge, så bliv endelig ved med ærligt at fortælle den gode historie videre.

Nye lokaler: Med de flere børn, kommer vil til at gro ud af vores længe på gården, så til august lejer vi flere lokaler på gården.

Tysk på skemaet: Næste år har vi mindst et barn i 7.kl., så de ældste elever får tysk på skemaet. For de ældste elever vil skoledagen blive lidt længere, så vi kan nå det hele.

Tematimer: Vi fortsætter med den skema-struktur I kender, med tematimer, hvor vi arbejder emne- og projektorienteret. Belært af erfaringerne fra i år har vi gjort perioderne lidt kortere.

Kalender over møder og arrangementer: Kommer ligesom skemaet før sommerferien og bliver gennemgået til det første forældremøde, så man kan melde sig til stor og småt i god tid.

At lave skole er noget vi gør i fællesskab, derfor vil jeg gerne takke

- bestyrelsen for at have ansat mig og for deres engagement
- for indsatsen til både Danny og Troels, der forlader bestyrelsen
- medarbejderne fordi de virkelig giver den en skalle og mig kam til håret
- jer forældre, der er engagerede, samarbejdsvillige og tålmodige
- børnene. Uden jer er det hele lige meget.

Jeg fortryder intet, og jeg glæder mig til at fortsætte rejsen sammen med jer!